

мож би навеки нас ни сполетват
беди ужасни, позор нов страшен.
Ето що ми е душята мрачна
и потъмнело сърцето клето
що е свобода, що е свят ясен
видяхми ние; но, ах, за малко!

ДОНКА

Судба световна, чест е лъжовна:
първом приволна и благосклонна
после злокобна, и сянка гробна.
Но кой ли смъртен мож ся похвали,
че уклонен, е че е избегнал
на нозе бързи честа измамна.

СЛАВИ

Злочестина е тлъкоз голяма,
че аз не смея ни да я смисля.

ДОНКА

Виждам и ази беди са бездна;
но що се може освен търпение
беди ли, зло ли, що дава Господ,
каквото дойде ще го изтеглим.
Що е валяло горе от небето,
та на земята не е прието?

СЛАВИ

О колко мразя името турчин!
Кат'се осетя, яд кипва в мене;
Ад се отваря... Но слушай, Донке:
Аз не загинах на бойно поле,
от там донесох таз смъртна рана.